

IN FEBRUARY WE STARTED REALISATION OF A NEW SERIES OF EVENTS DURING WHICH WE SHOW EXPERIMENTAL CINEMA. IT NICELY FITS IN THE GAP ON THE POLISH SCENE OF EXPERIMENTAL MOVIES.

W LUTYM W GALERII STARY BROWAR ROZPOCZĘLIŚMY REALIZACJĘ CYKLICZNEGO PROGRAMU KINA EKSPERYMENTALNEGO. PROGRAM WYPEŁNIA LUKĘ JAKA ISTNIEJE W POLSCE, JEŚLI CHODZI O CYKLICZNE POKAZY KINA EKSPERYMENTALNEGO.

Polska FilMOTEKA nie posiada w swoich zbiorach działu poświęconego kinu awangardowemu i eksperymentalnemu. Dzięki tym stałym prezentacjom staramy się pokazać najważniejsze dzieła, oraz najważniejszych twórców związanych z tą dziedziną sztuki. Oś programu stanowić będzie obecnie już „klasyka” kina awangardowego, które wywarło olbrzymi wpływ także na inne dziedziny sztuki.

Począwszy od realizacji w ramach ruch Wielkiej Awangardy, poprzez New American Cinema, kino strukturalne aż do found footage, chcemy pokazać historyczne, formalne, wizualne aspekty tej dziedziny sztuki. Program ten spełni istotną rolę, w przywołaniu autorów i filmów do tej pory praktycznie nie funkcjonujących w Polsce. Podczas zorganizowanych kilkudniowych przeglądów obejrzeć można było, często po raz pierwszy w naszym kraju, arcydzieła filmowej awangardy – od filmów przedwojennych dadaistów i konstruktywistów, przez mistrzów kina abstrakcyjnego do amerykańskiego minimalizmu. Wszystkie projekcje odbywają się z oryginalnych taśm 16mm, sprowadzanych specjalnie na projekcje z kolekcji brytyjskich i francuskich.

In Polish archives avant-garde and experimental films are very scarce. Through this program we intend to acquaint Polish audience with at least the most important works and artists bound with this genre of cinema. The "classics" of the avant-garde, which also have had a great influence on other arts, play the pivotal role in this project. From films representing the Great Avant-garde movement, New American Cinema, structural cinema to found footage, we want to show the historical, formal, and visual aspects of this form of expression. The program's aim is to familiarise the audience with authors and films

virtually unknown in Poland until now. Theme seasons lasting several days each, created an opportunity to watch – frequently for the first time – masterpieces of the world avant-garde: early Dadaists and Constructivists, masters of the abstract cinema, or American Minimalists. We always choose original 16mm films which we rent from French and British collections.

CELE PROJEKTU: / AIMS OF THE PROJECT:

- przybliżenie historii kina eksperymentalnego i awangardowego
- pokazanie kontekstu artystycznego w jakim te filmy powstawały
- zwrócenie uwagi na kulturowy aspekt tej dziedziny sztuki
- pokazanie związków kina eksperymentalnego z innymi dziedzinami sztuki
- organizacja pokazów monograficznych dotyczących wybranego wybitnego autora kina eksperymentalnego
- podkreślenie edukacyjnego waloru tych pokazów
- stworzenie miejsca na stałe kojarzącego się z kinem eksperymentalnym
- rozszerzenie pojęcia sztuk wizualnych, także na twórczość filmową związaną z awangardą i eksperymentem
- to familiarise the audience with the history of avant-garde and experimental cinema
- presentation of the artistic context in which the films had been made
- to bring the audience's attention to the cultural aspect of these films
- to pinpoint the mutual influence of these works and other arts
- to organise solo shows of particular experimental authors
- to pinpoint the educational value of such shows
- to create a place permanently associated with experimental cinema
- to extend the term "visual arts" so that it encompasses avant-garde and experimental cinema

ADRESACI PROJEKTU / ADDRESSEES OF THE PROJECT

Środowisko studenckie, wszyscy zainteresowani problematyką tego typu kina. Koneserzy kina artystycznego.

Students and all film enthusiasts, art cinema connoisseurs.

NEW AMERICAN CINEMA

16.02 – 18.02.2005

New American Cinema was one of the most prominent trends in the 20th century avant-garde cinema. During the season we showed works of artists who most successfully and comprehensively continued and expanded experiments of pre-war European cinema avant-garde, providing ground for modern visual arts and initiating the occurrence of independent cinema. Works of the artists bound with New American Cinema were a fundamental element of American counterculture of the '50s and '60s and greatly influenced (although in a trivialised form) the aesthetics of the now widespread in pop-culture "MTV style".

New American Cinema Group was founded on the 28th of September 1960 at a meeting in New York called by Jonas Mekas. It consisted of the most prominent filmmakers of those times: Ron Rice, Jack Smith, Ken Jacobs, Gregory Markopoulos, and others. Following years saw a boom of independent film production. Movies made by the head members of the movement – Stan Brakhage, Maya Deren, or Kenneth Anger – became a crucial element of emerging counterculture.

The season began with very feminine films by Maya Deren. They link traces of pre-war avant-garde (Surrealism) with dance and poetics and feminine sensitivity. Following days brought movies by the ideological leader of the movement, Jonas Mekas, collage films by Bruce Baillie, and masterpieces by arguably the greatest artist of the 20th century experimental cinema – Stan Brakhage. A special place in the season was given to Kenneth Anger's ritual films projected from original 16mm prints – especially the cult movie *Scorpio Rising* and *The Man We Want to Hang* made after more than 20 years of silence from this artist.

The season was complimented with a set of films which initiated the history of independent feature films – the truly underground productions by Ron Rice and Ken Jacobs. Among them was the *Blonde Cobra* with Jack Smith himself.

New American Cinema, to jeden z najważniejszych nurtów kina awangardowego XX wieku. W czasie przeglądu zostały pokazane prace artystów, którzy w najpełniejszy sposób kontynuowali i rozszerzali poszukiwania przedwojennej europejskiej awangardy filmowej, tworząc podwaliny zarówno pod współczesne sztuki wizualne, jak i początkując nurt kina niezależnego. Prace twórców skupionych wokół New American Cinema stanowiły istotny element amerykańskiej kontrkultury lat 50. i 60. i wpłynęły znacząco (choć w sposób strywalizowany) na estetykę dominującego dziś w pop-kulturze tzw. „stylu MTV”.

Grupę New American Cinema powołano 28 września 1960 roku na nowojorskim spotkaniu zorganizowanym przez Jonasa Mekasa. Grupę tworzyli najważniejsi twórcy filmowi tamtych czasów, m.in. Ron Rice, Jack Smith, Ken Jacobs, Gregory Markopolous. W ciągu kolejnych lat nastąpiła eksplozja niezależnej twórczości

filmowej. Filmy czołowych postaci ruchu – Stana Brakhage, Maya Deren czy Kennetha Angera stały się istotną częścią rodzącej się kontrkultury, stanowiąc zaczątek wielkiej eksplozji amerykańskiego kina niezależnego, która nastąpiła w kolejnych dekadach.

Na program złożyły się niezwykle kobiece filmy Mayi Deren, łączących tropy przedwojennej awangardy (surrealizm) z tańcem i poetyką, kobiecą wrażliwością. W kolejnych dniach zaprezentowane zostały filmy ideologicznego przywódcy nurtu – Jonasa Mekasa, kolażowe filmy Bruce'a Baillie oraz obrazy chyba największego artysty kina eksperymentalnego XX wieku – Stana Brakhage. Wyjątkowym wydarzeniem były projekcje rytualnych filmów Kennetha Angera z oryginalnych taśm 16mm, szczególnie kultowego obrazu *Scorpio Rising* czy powstałego po ponad 20 latach przerwy filmu artysty – *The Man We Want to Hang*.

Przegląd uzupełnił zestaw filmów od których rozpoczęła się historia fabularnego kina niezależnego, prawdziwie podziemne, para fabularne produkcje Rona Rice i Kena Jacobsa – w tym film *Blonde Cobra* z udziałem samego Jacka Smitha.

AKCJONIŚCI WIEDEŃSCY / THE VIENNESE ACTIONISTS

projekcje filmów Kurta Krena / films by Kurt Kren

25. 02. 2005

Pokaz filmów dokumentujących performance Akcjonistów Wiedeńskich (m.in. Otto Muehla, Guntera Brusa) zrealizowanych przez Kurta Krena.

Na pokaz złożyły się dwie 45-minutowe części składające się z kilkudziesięciu krótkich filmów powstałych w latach 1957-1969. Akcjonisci wiedeńscy oprócz samych działań, także rejestrowali swoje performances. Filmy Krena w pewnym sensie były dokumentalnym zapisem tych akcji.

Projekcje z oryginalnych taśm 16mm.

Season of documents showing performances of the Viennese Actionists (Otto Muehl, Gunter Brus and others) made by Kurt Kren.

The show consisted of two 45 min. long parts, each of them composed of several dozen of short films made in 1957-1969. The Viennese Actionists usually documented their performances on 16mm prints. Kren's films are in a way such documents.

KOBIECY Z KAMERA / WOMEN BEHIND THE CAMERA

13-15.03.2005

At the three-day show of avant-garde cinema titled Women Behind the Camera we presented a program at Galeria Stary Browar, which consisted of the most interesting artistic propositions from women artists.

The second day was devoted to a couple of series of experimental women's films. In the first series we showed examples of classic 1960s avant-garde – a film made by Maya Deren and Marcel Duchamp, a poetic collage film by Dora O., and an experimental film Fuses in which Carolee Schneemann studies female sexuality. For the second series we chose realisations from the 1990s, touching mainly on the subject of feminist identity in modern world.

The season closed with a full length document on 35mm about Maya Deren by an avant-garde Austrian director Martina Kudlacek. The film poetically illustrates the wild life of Deren (early surrealist works, fascination with Haitian voo-doo, her relationships with Alexander Hammid and Teiji Ito). Included is a great number of archival material and previously unavailable fragments of her

W ramach trzydniowego przeglądu kina awangardowego "Kobiety z kamerą" w Galerii Starego Browaru zaprezentowaliśmy program, na który złożyły się najciekawsze propozycje kina awangardowego, zrealizowane przez kobiety.

Przegląd rozpoczęła projekcja najnowszego (premiera w lutym 2005) zestawu kobiecego performance video-artu, prac artystek austriackich i amerykańskich badających problematykę reprezentacji w sztuce kobiecego ciała i feministycznej tożsamości oraz badające poprzez obraz sensualny wymiar intymnego doświadczenia.

Drugi dzień wypełniły dwa programy eksperymentalnych filmów kobiecych zaprezentowanych z taśm 16mm. W pierwszym programie przedstawione zostały prace klasycznej już dziś awangardy lat 60. - wspólny film Mayi Deren i Marcela Duchampa, poetycki filmowy kolaż Dory O. oraz eksperymentalny film badający za pomocą filmowej taśmy kobiecą seksualność - Fuses Carole Schneemann. W drugim programie pokazaliśmy realizacje z lat 90., związane głównie z tematyką feministycznej tożsamości we współczesnym świecie.

Przegląd zakończył pełnometrażowy, nakręcony na taśmie 35mm film dokumentalny o Mayi Deren, autorstwa awangardowej reżyserki austriackiej Martiny Kudlacek.

Film w poetycki sposób przedstawia burzliwe życie Deren (pierwsze, surrealistyczne filmy, fascynacja haitańskim voo-doo, związek z Alexandrem Hammidem i Teji Ito). Obraz zawiera wiele archiwalnych materiałów z życia artystki oraz wcześniej niedostępne fragmenty nieukończonych filmów.

Tak różnorodne techniki (video-art., performance, taśmy 16 i 35mm) pokazywały wielość strategii formalnych, artystycznych i estetycznych podejmowanych przez kobiety - filmowców w ramach prób przedstawienia za pomocą ruchomego obrazu elementów współczesnej, kobiecej tożsamości.

never completed films. Such diverse techniques (video-art, performance, 16 mm and 35 mm films) reveal the scope of formal, artistic and aesthetic strategies utilised by women filmmakers in attempts to represent in moving images some elements of contemporary female identity.

CZWARTY WYMAR / THE FOURTH DIMENSION

Sztuka ruchomego obrazu na pograniczu świata analogowego i cyfrowego / The art of moving images between analogue and digital worlds

13-15.03.2005

In the Experimental Cinema season we presented a series of 16mm films and video-art from the 1970s from the collection of CineDoc in Paris. Our aim was to show film works of avant-garde artists who searched for possibilities of extending the art of painting (and arts in general) to the "fourth dimension" – dimension of time. Particularly interesting in this context were relations between the analogue (endless) technology of celluloid film and binary (complete) digital technologies which emerged in the 1960s. The season commenced with now classic abstract films by New Zealander Len Lye and American Harry Smith. They both hand-painted and scratched celluloid – technique called Direct Film. Program II was devoted to psychedelic films of Whitney Brothers, realised with early computers which enabled transferring digital images to a 16mm photosensitive film. Paul Sharits' works gave start to structural style in experimental cinema, which concentrated on the structure of the film medium. Sharits used the technique of animating a single frame to experiment with its impact on the retina. Classic video-works by Woody Vasulka indicate an interesting approach to that relatively new medium which in the '70s began to supersede 16mm film.

The season closed with an epic film by Michael Snow Corpus Callosum from 2002, which in a masterly manner blends analogue techniques (celluloid) with digital processing.

W ramach programu kina eksperymentalnego zaprezentowaliśmy przegląd filmów 16mm oraz sztuki wideo lat 70. z kolekcji paryskiego CineDoc. Celem programu było przedstawienie prac filmowych powstałych w kręgu artystycznej awangardy, poszukujących możliwości rozwinięcia malarstwa (czy też sztuk plastycznych w ogóle) w czwarty wymiar – wymiar czasu. Szczególnie interesujące było przedstawienie na tym tle zależności pomiędzy analogową (nieskończoną), celuloidową taśmą oraz rodzącą się od lat 60., zerojedynkową, skończoną technologią cyfrową.

Przegląd rozpoczęły klasyczne już dziś abstrakcyjne filmy Nowozelandczyka Len Lye i Amerykanina Harry'ego Smitha, zrealizowane za pomocą techniki bezpośredniej – malowane i wydrapywane bezpośrednio na celuloidowej taśmie. Drugi program wypełniły psychodeliczne filmy braci Whitney, realizowane za pomocą wczesnych urządzeń komputerowych, które umożliwiały przepisywanie obrazu generowanego cyfrowo na światłoczułą taśmę 16mm.

Prace Paula Sharitsa zapoczątkowały w kinie eksperymentalnym nurt strukturalny, który zwracał uwagę na samą istotę budowy filmowego medium. Sharits wykorzystywał technikę animacji pojedynczej klatki, eksperymentując z ich wpływem na siatkówkę ludzkiego oka. Pokaz klasycznych prac wideo Woody'ego Vasulki prezentował ciekawe podejście do tego nowego wówczas medium, które od lat 70. zaczęło wypierać w sztuce taśmę 16mm.

Pokaz zakończył epicki obraz Michaela Snowa, Corpus Callosum z 2002 roku, w sposób mistrzowski łączący klasyczną technikę analogowe (zdjęcia celuloidowe) oraz ich komputerową, cyfrową obróbkę.

SWISSE VIDEO

5-7.06.2005

The season included film works by 29 Swiss artists – from classic video-art to the most recent productions. We showed artistic accomplishments of such artists as: Pipilotti Rist, Thomas Hirshhorn, Dieter Roth and Ugo Rondinone.

The presentation was preceded with a lecture on Swiss video art by co-curator of the show Nicolas Trembley.

Program prezentujący prace 29 artystów szwajcarskich. Od klasycznych realizacji video – artu aż po najnowsze prace z ostatnich kilku lat.

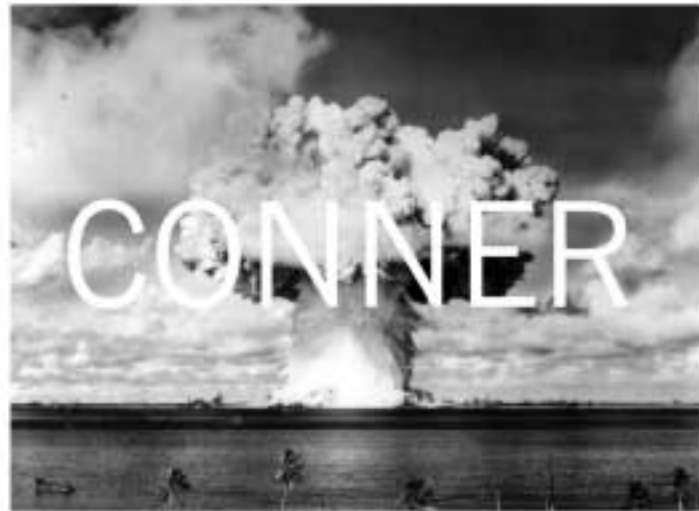
Na przeglądzie pokazane zostały m.in. prace słynnych artystów np. Pipilotti Rist, Thomasa Hirshchorna, Dietera Rotha czy Ugo Rondinone.

Prezentację poprzedził wykład dotyczący szwajcarskiej sztuki video, prowadzony przez współkuratora pokazu Nicolasa Trembleya.

BRUCE CONNER

IKONA AMERYKAŃSKIEGO UNDERGROUNDU / ICON OF AMERICAN UNDERGROUND

4-5.11.2005

Bruce Conner to wszechstronny artysta tworzący na zachodnim brzegu Stanów Zjednoczonych. Uznanie zdobył przede wszystkim za sprawą swoich rzeźb, asamblaży i eksperymentalnych filmów. Na początku lat 70. Conner związał się na kilka lat z amerykańskim rynkiem galerijnym a jego prace (głównie rzeźby) pojawiły się we wszystkich ważniejszych amerykańskich muzeach. Po kilku latach Conner zerwał kontakty z nowojorskim, zinstytucjonalizowanym światem sztuki i wrócił na zachodnie wybrzeże, gdzie mieszka i tworzy do dziś. Prace Connera doczekały się uznania ponownie w roku 2000, kiedy to otwarto objazdową, retrospektywną wystawę prac artysty zatytułowaną 2000BC: The Bruce Conner Story. Równocześnie jego film A Movie został wpisany (jako jeden z nielicznych filmów eksperymentalnych) do Rejestru Narodowej Biblioteki Kongresu w Stanach Zjednoczonych, zawierającego listę najwybitniejszych osiągnięć kultury amerykańskiej.

Filmowe prace Connera są uznawane obok filmów Kennetha Angera za jedną z głównych inspiracji teledysków ery MTV. Związany początkowo z kulturą bitników Conner wprowadzał do swoich filmów już we wczesnych latach 60. bardzo szybki (dziś powiemy „teledyskowy”) montaż oraz obrazy wyprzedzające o kilka lat estetykę, która opanowała czasy kontestacji. Ścieżka dźwiękowa jego filmów często składa się z kolaży nagrań popowych. Kultura popularna wykorzystywała elementy filmów Connera w uproszczony, przeciwny do zamierzeń artysty sposób. Rozpłynął się gdzieś krytyczny stosunek do amerykańskiej rzeczywistości lat 60., a elementy wizualne zostały przekształcone w kierunku modnej estetyki psychodelicznej i pop-artowskiej. Sam Conner zrealizował na prośbę Briana Eno i Davida Byrne film do jednego z utworów ich przełomowej, samplingowej (techniki

Bruce Conner is an all around artist working on the West Coast of the USA. He has gained recognition thanks to his sculptures, assemblages, and experimental films. At the beginning of the 1970s he associated himself for a few years with the American art market, and his works (mainly sculptures) were shown in all the major American museums. But after that he broke with the New York institutionalised art business and went back to the West Coast, where he has been living and working until now. Conner's works regained acclaim in 2000 when his retrospective show titled 2000BC: The Bruce Conner Story was opened. Simultaneously his film A Movie was registered (as one of the very few experimental films) in the American Library of Congress which lists all the most prominent masterpieces of American culture.

Conner's film works, together with those by Kenneth Anger, are considered to be the main source of inspiration for music clips of the MTV era. Initially bound with the burgeoning Beat community, as soon as in the '60s Conner introduced rapid-fire editing (like in today's clips) in his films as well as images which were way ahead of contemporary aesthetics in the times of contestation. Soundtracks to his films are usually collages of pop hits. Pop culture has utilised elements of Conner's films, but it did so by simplifying them which is contrary to the author's intention. Critical attitude towards American reality of the '60s has vanished, and visual elements were transformed so that they reminded of the chic psychedelic and pop-art aesthetics.

Conner has also made a music short *America Is Waiting* commissioned by Brian Eno and David Byrne for their groundbreaking album *My Life in A Bush of Ghosts* where Byrne and Eno toss all manner of found sounds, field recordings, and radio broadcasts into the mix (technique which is the audio counterpart of found-footage). Conner's favourite technique is found-footage. His films are made of mixed up fragments of long forgotten documentaries, newsreels and kitch fiction. Their underground (cheap, "dirty"), slightly melancholic character correlates with the negative, if ironic and sometimes humorous, judgement of the condition of modern society. For almost fifty years Bruce Conner has made only a handful of short films which consequently create his "sentimental catastrophic" artistic vision. Some of these films have been made in several copies, which proves Conner's obsessive perfectionism. He frequently works on one short collage for a few years.

będącej de facto dźwiękowym odpowiednikiem found-footage) płyty *My Life in A Bush of Ghosts – America is Waiting*.

Ulubioną techniką Connera jest found-footage – jego filmy składają się z przemieszanych fragmentów zapomnianych dokumentów, kronik filmowych i fabularnych filmów klasy B. Ich undergroundowy (tani, „brudny”) i nieco melancholijny charakter koreluje z przedstawianą w nich negatywną, choć nie pozbawioną elementów ironii i humoru oceną kondycji współczesnego społeczeństwa. Na przestrzeni niemal 50 lat Bruce Conner zrealizował zaledwie kilkanaście krótkich filmów, które konsekwentnie budują jego „sentymalnie katastroficzną” wizję artystyczną. Wiele z tych filmów istnieje w kilku, a czasem kilkunastu różnych wersjach co dobitnie świadczy o obsesyjnym perfekcjonizmie Connera, który potrafi pracować nad kilkunastominutowym filmowym kolażem nawet kilka lat.

GAY EXPERIMENTAL

15.12-18.12.2005

Kenneth Anger, Gregory Markopoulos, Matthias Muller, Cathy Lee Crane, Mike Hoolboom – to tylko kilka nazwisk z czołówki artystów kina eksperymentalnego XX wieku, których twórczość w sposób oczywisty naznaczona jest homoseksualną naturą ich twórców.

Charakterystyczne jest, iż to właśnie niezależne, awangardowe kino stało się głównym medium, w którym wypowiadali się artyści otwarcie deklarujący i poruszający w swoich filmach wątki odmiennej seksualności. W czasach gdy w tradycyjnym kinie fabularnym temat homoseksualizmu uznawany był za tabu, powstające w drugim czy trzecim obiegu prace były jedyną możliwością przedstawienia tej tematyki w twórczości filmowej. Krążące w drugim obiegu lat 60. i 70., pionierskie prace Kennetha Angera czy Jeana Geneta stały się punktem odniesienia dla artystów tworzących w latach 80. i 90., kiedy filmowcy poruszający tematykę homoerotyczną stworzyli wiele klasycznych już dziś prac na taśmie 16mm.

Przegląd rozpoczęła projekcja klasycznego filmu *Fireworks* (1947) Kennetha Angera, w którym 17-letni wówczas artysta w sposób robiący do dziś (po niemal 60 latach) wielkie wrażenie deklaruje swoją odmienną seksualność. Twórczość Angera wywarła olbrzymie piętno na całe pokolenie twórców, czego wyrazem są jedne z najlepszych filmów awangardowych II. połowy XX wieku – melancholijne prace Niemca Matthiasa Mullera (*Aus der Ferne*, *Sleepy Heaven*) czy Kanadyjczyka Mike Hoolbooma (monumentalne *Passing On*).

Kenneth Anger, Gregory Markopoulos, Matthias Muller, Cathy Lee Crane, Mike Hoolboom – this is just a handful of names which are often associated with the cream of the 20th century experimental cinema. Their works are clearly influenced by these artists' homosexuality.

It is peculiar that independent, avant-garde cinema became the primary medium for the artists who openly declared their homosexuality and brought this problem up in their films. When the mainstream cinema treated the subject of homosexuality as a taboo, independent productions were the only way to transfer this question onto the screen. Underground works by Kenneth Anger and Jean Genet from the '60s and the '70s became referential to many artists in the '80s and the '90s – decades during which homoerotic filmmakers made a large number of now classic 16mm films.

The season began with a classic: *Fireworks* (1947) by Kenneth Anger, in which then 17-year-old artist – who even now (nearly 60 years later) is very influential – openly declares his different sexuality. Anger's work has influenced the whole generation of artists which is evident in some of the best avant-garde films of the late 20th century – melancholic film-works by German Matthias Müller (*Aus der Ferne*, *Sleepy Heaven*) or Canadian Mike Hoolboom (monumental *Passing On*).

Two programs devoted to women filmmakers gathered a lot of

attention from the audience. We showed animations and collage films by Martha Colburn, poetic films by Cathy Lee Crane and Sue Friedrich, and radical, feminist works by Barbara Hammer. The show was complemented with shorts by various artists, among them Lewis Klahr (homosexual version of Superman comic book), Yann Beauvais (classic Homovie from 1977), and Lawrence F. Brose (epic De Profundis, hand-made collage of abstract images and found-footage, a loose adaptation of Oscar Wilde prose).

Niezwykle interesująco wypadły dwa programy poświęcone kobietom – pokazane zostały animowane, kolażowe prace Marthy Colburn, poetyckie filmy Cathy Lee Crane i Sue Friedrich oraz radykalne, feministyczne kino Barbary Hammer. Przegląd uzupełniły krótkie filmy m.in. Lewisa Klahra (homoseksualna wersja komiksu o Supermanie) czy Yanna Beauvaisa (klasyczne Homovie z 1977 roku) oraz będący swobodną adaptacją prozy Oskara Wilde – epicki film De Profundis Lawrence F. Brose, ręcznie utkany na taśmie filmowej kolaż abstrakcji i found footage.

sixpackfilm

CINÉDOC
PARISFILMSCOOP

serpent.pl

JELOU

knasiecki.com

3CINEMA.ART.PL

FILMWEB

INDEPENDENT
KINEMA

TRUST FOR MUTUAL UNDERSTANDING

W RAMACH TEGO PROGRAMU PREZENTOWANE SĄ MIĘDZYNARODOWE PROJEKTY ZAJMUJĄCE SIĘ SZÉROKO POJĘTĄ IMPROWIZACJĄ W MUZYCE. IMPROWIZACJĄ, POJMOWANĄ JAKO ŻYWA KOMUNIKACJA ZA POMOCA DŹWIĘKU POMIĘDZY MUZYKAMI, WIDZAMI I PRZĘSTRZENIĄ, W KTÓREJ SIĘ ZNAJDUJĄ.

WITHIN THIS PROGRAM, WE WANT TO INTRODUCE INTERNATIONAL PROJECTS DEVOTED TO A WIDE RANGE OF IMPROVISATION IN MUSIC. IMPROVISATION IS UNDERSTOOD HERE AS INTERACTIVE COMMUNICATION THROUGH SOUND BETWEEN THE MUSICIANS, THE AUDIENCE AND THE SPACE.

The program's open formula allows for presentation of a wide range of stylistically varied repertoire. Among our guests were artists associated with modern jazz (Rob Mazurek, Christophe Minniot, Mauricio Takara), concrete music (Lionel Marchetti, Gert Jan Prins), contemporary electro scene (Pole, Static), and experimental rock (Reportaż). Among characteristic features of the program is the fact that artists often go beyond the limits of a typical concert – their gigs usually include some elements of performance art of improvised dance.

The 2005 program inaugurated with the gig by a Polish group Reportaż (percussionist Andrzej Karpiński and pianist Włodzimierz Oleszak). Susznia building echoed with music strongly inspired by the '70s avant-garde. Oleszak's computer-assisted piano remarkably expanded the group's sound spectre. It allowed Karpiński for more freedom and enabled fascinating musical dialogue. Their compositions – fitting into the general term of "avant-garde" – draw on rock aesthetics on the one hand, and on the other they refer to modern classics. Their dynamism and unusual arrangement (i.e. electronically modified percussion, prepared piano, etc.) make for a great listening experience.

Outstanding French composer Lionel Marchetti presented a concert of concrete music made entirely with a complex set of microphones, with no instruments or pre-recorded sounds. He was accompanied by Yoko Higashi, a dancer who utilised the space of the concert in order to contact the musician in the physical sense. She made it clear that Marchetti's presence on the stage was the crucial element of her dance not only in the musical context but also as a person.

Otwarta formuła programu pozwala na prezentację w jego ramach bardzo różnorodnych brzmieniowo propozycji. Występują artyści kojarzeni ze współczesnym jazzem (Rob Mazurek, Christophe Minniot, Mauricio Takara), muzyką konkretną (Lionel Marchetti, Gert Jan Prins), współczesną sceną elektro-niczną (Pole, Static) czy eksperymentalną muzyką rockową (Reportaż). Charakterystyczne jest także przekraczanie przez artystów występujących w ramach tego programu formuły klasycznego koncertu – występy często zawierają elementy performance czy improwizowanego tańca.

Program w 2005 roku zainaugurował występ polskiej grupy Reportaż, która tym razem zaprezentowała się jako duet perkusisty Andrzeja Karpińskiego i pianisty Włodzimierza Oleszaka. W Suszni zabrzmiała muzyka mocno inspirowana awangardą lat 70. Elektronicznie wspomagany fortepian Oleszaka, poszerzył spektrum dźwiękowe grupy. Pozwolił Karpińskiemu na większą swobodę, a zarazem umożliwił mu prowadzenie fascynujących muzycznych dialogów z partnerem. Jego propozycja, należąca do kręgu szeroko pojętej awangardy, z jednej strony czerpie z estetyki rockowej, z drugiej – odwołuje się do muzyki współczesnej. Jej dynamika i niecodzienna kolorystyka (np. perkusja wzbogacona o przetworniki dźwięku, fortepian preparowany) sprawiają, że słucha się tego świetnie. Wybitny kompozytor francuski Lionel Marchetti zaprezentował muzyką konkretną stworzoną całkowicie za pomocą skomplikowanego systemu mikrofonów, bez użycia jakiegokolwiek instrumentu czy wcześniej nagranych dźwięków. Towarzysząca mu tancerka Yoko Higashi wykorzystwała dostępną przestrzeń koncertu, nawiązując fizyczny kontakt z towarzyszącym jej muzykiem, nie pozostawiając złudzeń, że obecność Marchettiego na scenie jest niezbędnym elementem jej tańca, nie

AIMS OF THE PROJECT / CELE PROJEKTU

- to present a wide range of musical achievements of independent artists who draw on common traditions of contemporary improvised music
- to promote experimental music in Poznań
- to create an image of Stary Browar as a hub of contemporary experimental music
- to stimulate students and the youngsters by introducing them to alternative forms of contemporary improvised music
- prezentacja szerokiego spektrum dokonań niezależnych artystów z łączących różne tradycje muzyczne w obszarze współczesnej muzyki improwizowanej
- promocja muzyki improwizowanej w Poznaniu
- tworzenie wizerunku Starego Browaru, jako miejsca prezentacji najciekawszych zjawisk we współczesnej muzyce
- aktywizacja studentów i młodzieży poprzez próbę pokazania alternatywnych form improwizacji w muzyce współczesnej

TARGET OF THE PROJECT / ADRESACI PROJEKTU

This genre of music addresses a relatively demanding and sophisticated audience seeking personal contact with the improvising musician and his work during the process of creation. Therefore the target audience are mainly educated professional 25-30 year old enthusiasts of classical music, as well as jazz and sophisticated art lovers.

Ten typ muzyki przeznaczony jest dla ambitnej i wymagającej publiczności, szukającej w muzyce żywego, osobistego kontaktu z improwizującym muzykiem i tworzonym w jego obecności dziełem. Dlatego publiczność koncertów muzyki improwizowanej to przede wszystkim wykształceni ludzie w wieku 25-50 lat, widzowie zarówno koncertów muzyki poważnej jak i jazzowych, konsumenci sztuki wysokiej.

tylko w sensie muzycznym ale i cielesności muzyka.

W lutym w Słodowni Starego Browaru zagrał Brazylijczyk, Maurizio Takara.

W swojej muzyce łączy z sobą odcienie i tekstury abstrakcyjnej elektroniki

i minimal rocka używając perkusji, laptopa oraz trąbki. Podczas koncertu Takarze towarzyszył gitarzysta Fernando Cappi, który wzbogacił muzykę brazylijczyka bardziej organicznym brzmieniem, improwizując na gitarze, wibrafonie i urządzeniach elektronicznych, tworząc obok fragmentów całkowicie free, nieregularne bity i harmonijne melodie.

Holenderski artysta Ger Jan Prins przedstawił program audiowizualny generując muzykę za pomocą specjalnie skonstruowanych przez siebie prymitywnych urządzeń elektronicznych. Prins używa w swoich działaniach unikalnego systemu elektronicznego, w którym wykorzystuje modulatory fal radiowych i telewizyjnych sprzężone z procesorami dźwięku i własnoręcznie wykonanymi odbiornikami radiowymi. Podczas koncertu w Suszni Starego Browaru Prins wykorzystywał także instalację złożoną z telewizorów, które modulował będzie bezpośrednio,

za pomocą generowanych przez siebie fal radiowych.

Mieszkający w Berlinie Olaf Rupp to jeden z najciekawszych europejskich muzyków, improwizujących na gitarze. Swoje techniki

Rupp określa mianem muzycznego pointylizmu – za pomocą pozornie chaotycznych, minimalistycznych, abstrakcyjnych struktur tworzy zaskakujące, harmonijne brzmiące dźwiękowe pejzaże. Artysta jest muzycznym samoukiem, swoje techniki stworzył samodzielnie. Podczas koncertu w Słodowni (10 marca 2005) ostre, niemal nosowe fragmenty łączyły się z oszczędnymi, minimalistycznymi fragmentami. Rupp uzyskuje bez stosowania żadnej elektroniki efekty, o których pomarzyć może wielu dzisiejszych „laptopowców”. Jego występy pokazują granice estetyczne i techniczne, do których może zbliżyć się gra na gitarze akustycznej. Koncert / performance polskiego perkusisty Tomka Chołoniewskiego oraz Amerykańskiej tancerki Joan Lange był efektem ich poszukiwań nad znalezieniem wspólnego, ruchowo-dźwiękowego języka.

Opierając się w głównej mierze na intuicji artysty starają się dojść do punktu, w którym ruch stanie się dźwiękiem, a warstwa brzmieniowa nie będzie poddawała się tylko czysto muzycznym odniesieniom.

Dużym wydarzeniem stał się koncert trio Roba Mazureka, wybitnego amerykańskiego kornecisty, lidera Chicago Underground Trio. Do swojego nowego projektu POP POP POP artysta zaprosił Noela Kuppermitha znanego z Isotope 217 i Tortoise oraz Tima Mulvena, perkusistę The Vandermark Five. Zabrzmiał współczesny jazz inspirowany klasycznymi brzmieniami Ornette Colemana i Dona Cherry'ego, uzupełniony feelingiem muzyki rockowej i elementami abstrakcyjnej sonorystyki. W czasie koncertu dołączył do grupy Artur Majewski, trębacz polskiej grupy

In February Stary Browar Słodownia invited a Brazilian musician Maurizio Takara. His music is a blend of abstract electro sound textures and minimal

rock. He uses such instruments as percussion, laptop and trumpet.

At his gig a guitarist Fernando Cappi brought a more "organic" feel by improvising on the guitar, vibraphone, and electronics. Both musicians created an atmosphere full of live manipulation of electronics, free improvisation as well as tight beats and melodies.

Dutch artist Ger Jan Prins presented an audio-visual show, generating music by means of self-constructed primitive electronics. Prins makes use of a unique electronic system in which he employs modulators of radio and TV waves coupled with sound processors and self-made radios.

During the gig at Stary Browar

Susznia he also used an installation made of TV sets which he modulated directly with radio waves generated on the spot.

Olaf Rupp from Berlin is one of the most interesting European guitar improvisers. He describes his own techniques as "musical pointillism" – producing seemingly chaotic, minimal, abstract structures he creates surprising, harmonious soundscapes. He is a self-taught prodigy, he has invented all his techniques himself. At the gig at Słodownia (10 March 2005) sharp, nasal-like sounds coexisted with spare, minimal tones. Without any electronics Rupp succeeds in achieving sounds which many laptop DJs may only dream of. His performances define new limits which acoustic guitar playing can reach.

Concert / performance by a Polish percussionist Tomek Chotoniewski and an American dancer Joan Lange effected from their search for a common language for sound and movement. Relying first of all on their intuition both artists attempt to find the point where movement becomes sound, and sound structure can be referred to as more than pure sound. A gig by Rob Mazurek trio was one of the most successful events. Rob Mazurek is an extraordinary American cornetist, the leader of Chicago Underground Trio. On his latest project POP POP POP he collaborates with Noel Kuppermith of Isotope 217 and Tortoise, and Tim Mulven who plays the percussion in Vandermark Five. We could listen to modern jazz inspired

by classic compositions of Ornette Coleman and Don Cherry with rock and roll feel and elements of abstract sonorism. During the gig the group was joined by the Polish band Robotobibok's trumpeter Artur Majewski. Spring/summer season commenced with a solo project by a Vienna-based cellist and performer Arnold Haberl – NOID. The artist presented his Monodigmen program in which he improvised using prepared cello loops. Each of Haberl's miniatures became an extreme experiment in time and space by which he investigated the limits of a live gig with an intensity verging on sadism and humour.

The autumn season was inaugurated with the concert of an international trio Ozone. French saxophonist Christophe Minnot, Hungarian pianist Emil Spanyi and Polish percussionist Macio Moretti turned the formula of a classic jazz trio into an assembly of a very modern nature. Close-to-lyrical, melodic phrases coexisted with dynamic, extreme free-jazz. In October 2005 Stary Browar invited artists recording for one of the best Polish independent labels – MIK MUSIK. The audience could listen to Asia Bronistawska solo project – ASIMINA, in which she bridged typically feminine ballad style with original, experimental vocalization and performance actions. Her beautiful set was complemented by a dynamic project The Complainer led by Wojtek Kucharczyk, MIK MUSIK's founder. The 2005 program for improvised music commenced with Poznań edition

Robotobibok.

Sezon wiosenno-letni zakończył projekt jednoosobowy projekt wiedeńskiego wiolonczelisty i performer Arnolda Haberla – NOID. Artysta zaprezentował program „monodigmen”, w którym za pomocą preparowanej wiolonczeli przetwarza popularny w muzyce elektronicznej motyw pętli w żywą improwizację. Każda z miniatur tworzonych przez Haberla stawiała się ekstremalnym eksperymentem w czasie i przestrzeni, za pomocą którego artysta z sadyzmem ale i humorem badał granice muzycznego koncertu.

Sezon jesienny 2005 zainaugurował koncert międzynarodowego trio Ozone. Francuski saksofonista Christophe Minnot, węgierski pianista Emil Spanyi oraz polski perkusista Macio Moretti zaprezentowali formułę klasycznego trio jazzowego w nowej, współczesnej formie. Obok siebie zabrzmiały frazy niemal liryczne, melodyjne jak i fragmenty bardzo dynamicznie o ekstremalnej sile, ocierające się o estetykę free-jazową.

W październiku 2005 Stary Browar gościł także wykonawców jednej z najlepszych polskich oficyn muzyki niezależnej – MIK MUSIK. Słuchacze mogli posłuchać solowego projektu Asi Bronistawskiej – ASIMINA, w którym łączy typowo kobiecy, balladowy styl z oryginalną, eksperymentalną wokalistyką oraz działaniami typu performance. Niezwykle piękny set Asi uzupełnił dynamiczny projekt The Complainer Wojtka Kucharczyka, twórcy Mik Musik.

Program muzyki improwizowanej w roku 2005 zwińczyła poznańska edycja festiwalu Unsound on Tour. Zaprezentowała się czołówka niemieckiej i austriackiej sceny elektronicznej. Swój solowy projekt zaprezentował Hanno Leichtmann. Artysta przedstawił set chill-outowej, relaksującej muzyki elektronicznej, o pełnym, wielowarstwowym brzmieniu. Dużym wydarzeniem był koncert duetu Kapital Band 1 – Wiedeńczyka Martina Brandlmayra oraz Berlińczyka Nicholasa Brandlmayra. Grupa zaprezentowała brzmienie będące połączeniem eksperymentalnej elektroniki i minimalistycznej, żywej perkusji. Artyści ze swobodą przecinali motywy minimalistyczne i free-jazzowe wraz z fragmentami funkowymi czy momentami wręcz popowymi. Festiwal zakończył występ nowego składu Pole, legendy współczesnej elektroniki, założyciela niezwykle szanowanej wytwórni ~scape. Grupa przedstawiła niezwykle zaskakujący repertuar, nowoczesną mieszankę transowego jazzu, klikowej elektroniki i modnych klubowych rytmów. Poszerzając klasyczną sekcję bas+perkusja o laptopa Pole przedstawił własną wersję współczesnego, improwizującego, post-jazoowego trio.

of Unsound On Tour festival which presented the cream of German and Austrian electro scene. Hanno Leichtmann performed his solo project – a set of chill-out, laid back, multilayered music. The concert of Kapital Band 1 (Vienna-based Martin Brandlmayr and Berliner Nicholas Bussmann) was another major event. Their music is a blend of experimental electro and minimal drum beats, and minimal and free-jazz themes are neatly interlaced with funk or even pop tunes. The festival was starred by Pole – the legendary electro group, founders of the respectable ~scape label. They performed a surprising mix of trancey jazz, clicky electronica and hip club beats. By extending the classic bass/drums section by a laptop Pole has proposed its own vision of a modern improvising post-jazz trio.

12.01.2005	Reportaż – Krzesło Eklektyczne II (Polska)	12.01.2005	Reportaż – Krzesło Eklektyczne II (Poland)
20.01.2005	Lionel Marchetti / Yoko Higashi (Francja / Japonia)	20.01.2005	Lionel Marchetti / Yoko Higashi (France / Japan)
09.02.2005	Mauricio Takara (Brazylia)	09.02.2005	Mauricio Takara (Brasil)
23.02.2005	Gert Jan Prins (Holandia)	23.02.2005	Gert Jan Prins (Holland)
10.03.2005	Olaf Rupp (Niemcy)	10.03.2005	Olaf Rupp (Germany)
16.03.2005	Laage / Chołoniewski (USA / Polska)	16.03.2005	Laage / Chołoniewski (USA / Poland)
09.04.2005	RIO (Tajwan)	09.04.2005	RIO (Taiwan)
28.04.2005	POP POP POP (USA)	28.04.2005	POP POP POP (USA)
03.06.2005	NOID (Austria)	03.06.2005	NOID (Austria)
14.10.2005	Ozone (Francja / Węgry / Polska)	14.10.2005	Ozone (France / Hungary / Poland)
20.10.2005	MikMusik! Asimina i The Complainer (Polska)	20.10.2005	MIK MUSIK! Asimina and The Complainer (Poland)
21.11.2005	Static / Kapital Band 1 (Niemcy / Austria)	21.11.2005	Static / Kapital Band 1 (Germany / Austria)
22.11.2005	Pole Live Band (Niemcy)	22.11.2005	Pole Live Band (Germany)